

— nebo podpůrně vrátil věc, které se týká kasační opravný prostředek, k soudu prvního stupně zasedajícího v jiném složení, aby znovu rozhodl o věci samé.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Napadené usnesení je nezákonné zejména z následujících důvodů: a) výklad a nesprávné, chybné a iracionální použití právních zásad týkajících se odpovědnosti za protiprávní jednání, jakož i neodůvodněné a nelogické odchýlení se od judikatury Evropské unie v této věci; b) absolutní nedostatek odůvodnění, zjevně nesprávné posouzení, překroucení a zkrácení skutkového stavu, zavádějící, neúplné a nesprávné přezkoumání důkazů předložených navrhovatelem, porušení povinnosti *clare loqui*, nesoudržnost, nelogičnost, iracionalita a nerozumnost; c) opomenutí Tribunálu vyslovit se k základním aspektům sporu a absolutní nedostatek vyšetřování; d) soudce se vyhnul povinnosti založit svá tvrzení, včetně toho, které se týká důkazů, na zkušenostech, vědě a zdravém rozumu; e) nesprávný a chybný výklad právních zásad o důkazním břemenu a o provádění dokazování před soudcem.

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. září 2010 Deutsche Post AG proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. července 2010 ve věci T-570/08, Deutsche Post AG v. Evropská komise

(Věc C-463/10 P)

(2010/C 328/32)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Deutsche Post AG (zástupci: J. Sedemund a T. Lübbig, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- 1) zrušit v plném rozsahu napadené usnesení Tribunálu (prvního senátu) ze dne 14. července 2010 ve věci T-570/08;
- 2) odmítnout námitku nepřipustnosti, kterou podala Komise u Tribunálu;
- 3) zrušit rozhodnutí Evropské komise ze dne 30. října 2008 o „příkazu k poskytnutí informací“ podle čl. 10 odst. 3 nařízení (ES) č. 659/1999 v řízení „státní podpora C-36/2007 — Německo; státní podpora ve prospěch Deutsche Post AG“;

- 4) uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Předmětem projednávaného kasačního opravného prostředku je usnesení Tribunálu, kterým tento soud odmítl z důvodu nepřipustnosti žalobu navrhovatelky proti příkazu Komise ze dne 30. října 2008 určenému Spolkové republice Německo poskytnout informace v řízení o státní podpoře ve prospěch navrhovatelky.

V projednávaném kasačním opravném prostředku jde hlavně o otázku, zda a za jakých předpokladů je rozhodnutí Komise o poskytnutí informací podle čl. 10 odst. 3 nařízení (ES) č. 659/1999 napadnutelné. Podle názoru navrhovatelky je žaloba proti rozhodnutí, kterým bylo přikázáno poskytnout informace, kterými disponuje pouze ona, přípustná, pokud zpochybní dodržení procesních pravidel podle čl. 10 odst. 3 nařízení č. 659/1999 a nezbytnost požadovaných informací.

Tribunál přípustnost takové žaloby naopak odmítl v podstatě s tvrzením, že rozhodnutí o poskytnutí informací nemá žádné právní účinky. Jedná se pouze o mezitímní opatření, které slouží k přípravě konečného rozhodnutí.

Navrhovatelka uplatňuje pět důvodů kasačního opravného prostředku:

- 1) Tribunál v napadeném usnesení popřel, že příkaz k poskytnutí informací jako závazný právní akt Unie podléhá přezkoumání evropskými soudy. Členský stát je závazně povinen podle čl. 10 odst. 3 nařízení č. 659/1999 ve spojení s čl. 288 odst. 4 SFEU a z důvodu zásady loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 Smlouvy o EU poskytnout požadované informace. Jelikož se rozhodnutí musí v členském státě nezbytně provést, přenáší se povinnost poskytnout informace bezprostředně na navrhovatelku, která (výlučně) disponuje požadovanými informacemi.
- 2) Tribunál dále popřel, že by bylo neslučitelné se zárukou právní ochrany dle práva Unie, pokud by členský stát a přímo dotčený podnik musel poskytnout jakoukoliv informaci požadovanou Komisí na základě čl. 10 odst. 3 nařízení č. 659/1999 a to bez ohledu na skutečnost, zda byly vůbec dodrženy procesní požadavky stanovené v čl. 10 odst. 3 a zda požadované informace vykazují nějak souvislost s účelem řízení o kontrole státní podpory.

- 3) Tribunál nesprávně vyložil čl. 10 odst. 3 a čl. 13 odst. 3 větu třetí nařízení č. 659/1999, protože neuznal, že rozhodnutí o poskytnutí informací má bezprostřední účinky na právní postavení členského státu a dotčeného podniku i proto, že čl. 13 odst. 3 věta třetí nařízení č. 659/1999 umožňuje Komisi v případě nedodržení příkazu k poskytnutí informací přijmout rozhodnutí o případné podpoře na základě dostupných informací. Z toho vyplývající snížení úrovně důkazní povinnosti Komise vede k značně zhoršenému procesnímu postavení dotčeného podniku, takže pro zachování svých práv je prakticky nucený poskytnout požadované informace.
- 4) Tribunál se dopustil právních pochybení i proto, že zamítl právní účinky rozhodnutí o poskytnutí informací s argumentem, že se jedná o pouhé mezitímní opatření pro přípravu konečného rozhodnutí. Přitom Tribunál neuznal, že toto nevyklučuje napadnutelnost, pokud údajné mezitímní opatření — jako rozhodnutí podle čl. 10 odst. 3 nařízení č. 659/1999 — způsobuje vlastní negativní právní účinky.
- 5) Tribunál konečně neuznal, že porušení právních předpisů Komise při přijetí rozhodnutí o poskytnutí informací nemůže být dostatečně zohledněno v rámci žaloby proti konečnému rozhodnutí, zejména protože by pak nebylo možné odvolat se na neúplnost zjištění skutkových okolností. Zároveň by nicméně mohlo být předběžně uposlechnutí protiprávního příkazu k poskytnutí informací pro dotčený podnik, jako v tomto případě, spojeno se značnými časovými a finančními náklady.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Landgericht Gießen (Německo) dne 28. září 2010 —
trestní řízení proti Barisovi Akyüzovi**

(Věc C-467/10)

(2010/C 328/33)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Gießen

Účastník původního trestního řízení

Baris Akyüz

Predběžné otázky

Mají být

- a) čl. 1 odst. 2 ve spojení s čl. 8 odst. 4 druhým pododstavcem směrnice Rady ze dne 29. července 1991 o řídičských průkazech (91/439/EHS) ⁽¹⁾
- b) čl. 2 odst. 1 ve spojení s čl. 11 odst. 4 směrnice 2006/126/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 20. prosince 2006 o řídičských průkazech (nové znění) ⁽²⁾

vykládány v tom smyslu,

- 1) že brání (hostitelskému) členskému státu odmítnout uznat na svém území řídičské oprávnění udělené jiným členským státem (stát vystavení), jestliže získání řídičského oprávnění ve státě vystavení předcházelo odmítnutí udělení řídičského oprávnění v hostitelském státě, neboť nebyly splněny tělesné a duševní požadavky pro bezpečné řízení motorového vozidla;
- 2) v případě kladné odpovědi: že brání (hostitelskému) členskému státu odmítnout uznat na svém území řídičské oprávnění udělené jiným členským státem (stát vystavení), jestliže získání řídičského oprávnění ve státě vystavení předcházelo odmítnutí udělení řídičského oprávnění v hostitelském státě, neboť nebyly splněny tělesné a duševní požadavky pro bezpečné řízení motorového vozidla a na základě údajů v řídičském průkazu, jiných nesporných informací pocházejících ze státu vystavení nebo na základě jiných nepochybných poznatků, zejména dalších údajů samotného držitele řídičského průkazu či dalších nezvratných poznatků hostitelského státu, je nesporné, že došlo k porušení pravidla týkajícího se bydliště v čl. 7 odst. 1 písm. b) směrnice 91/439/EHS, respektive čl. 7 odst. 1 písm. e) směrnice 2006/126/ES

— pokud jsou jiné nepochybné poznatky, zejména další údaje samotného držitele řídičského průkazu či další nezvratné poznatky hostitelského státu, nedostatečné: pocházejí informace ze státu vystavení ve smyslu judikatury Soudního dvora rovněž tehdy, jestliže nebyly poskytnuty přímo, nýbrž pouze nepřímo ve formě sdělení třetí osoby, jež se o takové informace opíralo, zejména velvyslanectví hostitelského státu ve státě vystavení —;

- 3) že brání (hostitelskému) členskému státu, odmítnout uznat na svém území řídičské oprávnění udělené jiným členským státem (stát vystavení), jestliže sice byly ve státě vystavení zachovány formální podmínky pro získání řídičského průkazu, je však nesporné, že pobyt sloužil výhradně k získání řídičského průkazu (řídičáková turistika) a nikoli k